

Dosarul nr. 2ra-420/23
2-22040301-01-2ra-20032023

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. C. Troianovschi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, V. Sîrbu)

Î N C H E I E R E

14 iunie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Societății pe Acțiuni „Lafarge Cement (Moldova)”, avocatul Burac Victor,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Energfiltrservice” împotriva Societății pe Acțiuni „Lafarge Cement (Moldova)” cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și posesie asupra bunului, cu demolarea și strămutarea bunului și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Lafarge Cement (Moldova)” și a fost menținută hotărârea din 26 iulie 2022 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La data de 22 martie 2022, SRL „Energfiltrservice” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Lafarge Cement (Moldova)” cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și posesie asupra bunului, cu demolarea și strămutarea bunului și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în anul 2009 a fost înființată SRL „Energfiltrservice”, care avea genul de activitate efectuarea reparației/ deservire/ instalare/ monitorizare a diferitor instalații tehnice.

SRL „Energfiltrservice” a menționat că din momentul înființării a avut o colaborarea strânsă cu SA „Lafarge Cement (Moldova)” în exercitarea serviciilor de deservire/monitorizare/ reparația/inlocuirea bunurilor, dat fiind faptul că pârâtul avea în gestiune o uzină de producere a cimentului unde se aflau mai multe utilaje.

Reclamanta a declarat că în anul 2013, fostul director general al „Lafarge Cement

(Moldova)” SA, s-a adresat SRL „Energfilterservice” cu propunerea de a cumpăra bunul mobil „Moara de ciment nr. 6”, care era la balanța pârâtului. După mai multe tratative, părțile au ajuns la un numitor comun.

A relevat că la data de 04 noiembrie 2014 între SA „Lafarge Ciment (Moldova)” în calitate de vânzător și „Energfilterservice” SRL, în calitate de cumpărător, a fost semnat contractul de vânzare-cumpărare, asupra bunului mobil „Moara de ciment nr. 6”, la un preț de 60.000 USD, inclusiv și TVA.

SRL „Energfilterservice” a notat că a prestat pârâtului mai multe servicii în menținerea /montarea/demontarea/ bunurilor care se aflau la întreprinderea pârâtului. Pentru serviciile prestate, pârâtul urma să achite serviciile, dar luând în considerare că se confrunta cu o stare financiară precară, a acumulat o datorie.

A susținut că, prin acordul adițional nr. 1, care este parte contractantă a contractului de vânzare-cumpărare, pârâtul a acordat reclamantului un discount de 50.000 USD inclusiv TVA, la prețul de vânzare-cumpărare, iar în aceste circumstanțe pârâtul a recunoscut datoria acumulată față de reclamant pentru serviciile prestate, fiind semnat acordul adițional de compensare a datoriei.

Totodată a subliniat că la 19 noiembrie 2014, între părțile litigioase a fost semnat actul de compensare reciprocă a datoriilor, prin care s-a constatat că reclamantul era dator pârâtului cu suma de 147 700,94 de lei, care a fost achitată.

SRL „Energfilterservice” consideră că este proprietar exclusiv a bunului mobil „Moara de ciment nr. 6”, însă, aceasta până la moment se află pe teritoriul uzinei pârâtului.

Totodată a subliniat că după semnarea contractului de vânzare-cumpărare, deoarece bunul nu funcționa și avea defecte, acesta a fost lăsat la locul unde se afla, nefiindu-i reproșat despre necesitatea demontării și transportării de pe teritoriul pârâtului.

A declarat că, în anul 2018, reclamantul avea intenția de a demonta și transporta bunul, dar din motive necunoscute, pârâtul creează impedimente în exercitarea dreptului de proprietate a reclamantului și refuză categoric în efectuarea a careva lucrări.

A accentuat că a expediat la sediul pârâtului mai multe somații prin care a solicitat încetarea creării obstacolelor și permisiunea demontării bunului mobil, dar pârâtul nu a întreprins nici o acțiune.

SRL „Energfilterservice” a solicitat înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și de posesie asupra bunului mobil „Moara de ciment nr. 6”, amplasată în or. Rezina, str. Viitorul 1, cu demolarea și strămutarea bunului.

Prin hotărârea din 26 iulie 2022 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de „Energfilterservice” SRL împotriva SA „Lafarge Ciment (Moldova)” privind înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și posesie asupra bunului mobil „Moară de ciment nr. 6”, cu demolarea și strămutarea bunului și compensarea cheltuielilor de judecată și s-a obligat SA „Lafarge Ciment (Moldova)” să înlătore obstacolele în exercitarea dreptului de proprietate și de posesie a reclamantului „Energfilterservice” SRL asupra

bunului mobil „Moara de ciment nr. 6”, amplasată în or. Rezina, str. Viitorul 1, la demolarea și strămutarea bunului.

S-a încasat de la SA „Lafarge Ciment (Moldova)”, în beneficiul „Energfiltrservice” SRL, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat achitată la înaintarea acțiunii în mărime de 150 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 6 000 de lei.

Solicitarea privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărimea excedentă, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 21 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SA „Lafarge Ciment (Moldova)” și a fost menținută hotărârea din 26 iulie 2022 a Judecătoriai Orhei, sediul Central,

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că acțiunea reclamantului „Energfiltrservice” SRL este întemeiată și prin prisma faptului că, la solicitările reclamantului din 04 iunie 2019, 09 iunie 2019 și 16 februarie 2020 de a permite acces pe teritoriul companiei în scopul dezasamblării și transportării bunului, pârâtul SA „Lafarge Ciment (Moldova)” a refuzat.

Astfel, a reținut ca fiind justă concluzia instanței de fond cu referire la argumentele apelantului privind notificarea din 20 martie 2018 prin care s-a atenționat reclamantul că dacă nu va ridica bunurile de pe teritoriul uzinei, acestea vor fi ridicate și transportate în afara teritoriului uzinei, or SA „Lafarge Ciment (Moldova)” nu a demonstrat prin probe că bunul mobil „Moara de ciment nr. 6” a fost transportat de pe teritoriul companiei pârâte.

Or, chiar din conținutul notificării din 20 martie 2018, pârâtul a indicat că în cazul transportării desinestătătoare a bunurilor de pe teritoriul companiei, cheltuielile vor fi suportate de reclamant.

În asemenea circumstanțe instanța de apel a respins ca neîntemeiate afirmațiile expuse în cererea de apel depusă de SA „Lafarge Ciment (Moldova)” precum că hotărârea contestată cumva afectează dreptul ultimului la proprietate, dat fiind faptul că din actul de dispoziție criticat, nicidecum nu se atestă faptul că SA „Lafarge Ciment (Moldova)” urmează să suporte cheltuielile aferente strămutării bunului mobil de pe teritoriul fabricii, or, potrivit art. 1 din Actul adițional la contractul de vânzare-cumpărare, această sarcină urmează a fi executată de către reclamant pe cont propriu.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut temeinicia acțiunii „Energfiltrservice” SRL, dat fiind faptul că ultimul în calitate de proprietar are dreptul la revendicarea bunului mobil „Moara de ciment nr. 6”, iar pârâtul SA „Lafarge Ciment (Moldova)” refuză accesul reclamantului pe teritoriul companiei, iar prin urmare, consideră că prima instanță corect și întemeiat a dispus obligarea SA „Lafarge Ciment (Moldova)” să înlăture obstacolele în exercitarea dreptului de proprietate și de posesie a reclamantului „Energfiltrservice” SRL asupra bunului mobil „Moara de ciment nr. 6”, amplasată în or. Rezina, str. Viitorul 1, la demolarea și strămutarea bunului.

La data de 15 martie 2023 reprezentantul SA „Lafarge Ciment (Moldova)”, avocatul Burac Victor, a declarat recurs, completat ulterior, împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu

restituirea cauzei la rejudecare în instanța de fond sau în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept procedural și material și a apreciat eronat probele, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

A menționat că instanța de apel neîntemeiat a concluzionat precum că instanța de fond în hotărârea din 26 iulie 2022 nu a dispus obligarea SA „Lafarge Ciment (Moldova)” să demoleze și să strămute bunul vizat, or în dispozitivul hotărârii primei instanțe s-a dispus obligarea SA „Lafarge Ciment (Moldova)” să demoleze și să strămute bunul.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 21 decembrie 2022.

Materialele cauzei atestă că la 18 februarie 2023, decizia motivată a instanței de apel a fost expediată SA „Lafarge Ciment (Moldova)” (f.d.148).

Astfel, recursul, declarat la de 15 martie 2023 de către reprezentantul SA „Lafarge Ciment (Moldova)”, avocatul Burac Victor, este în termen.

La 22 martie 2023, copia recursului declarat de reprezentantul SA „Lafarge Ciment (Moldova)”, avocatul Burac Victor a fost expediată în adresa participanților la proces (f.d. 171), cu înștiințarea despre depunerea referinței.

Prin referința depusă la data de 06 aprilie 2023 reprezentantul „Energfilterservice” SRL, avocatul Russu Vitalie a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat și nefondat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de reprezentantul SA „Lafarge Ciment (Moldova)”, avocatul Burac Victor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Țigai Iuri, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme

de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul SA „Lafarge Ciment (Moldova)”, avocatul Burac Victor, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Societății pe Acțiuni „Lafarge Ciment (Moldova)”, avocatul Burac Victor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Aliona Miron

Mariana Pitic